

UNIWERSYTET
WARSZAWSKI

Wydział Historii
Uniwersytetu Warszawskiego

GETTO ŁAWKOWE

Struktury wykluczenia
na uczelniach międzywojennej
Polski w kontekście środkowoeuropejskim

22-23 listopada 2022 r.

Wydział Historii UW, Sala Kolumnowa

PROGRAM

Konferencja pod honorowym patronatem
Rektora Uniwersytetu Warszawskiego

[HISTORIA.UW.EDU.PL/GETTO-LAWKOWE](https://historia.uw.edu.pl/getto-lawkowe)

Współpraca merytoryczna:
Instytut Sławistyki PAN

Wsparcie finansowe:
Inicjatywa Doskonałości
Uczelnia Badawcza

PROGRAM KONFERENCJI

Getto ławkowe. Struktury wykluczenia na uczelniach międzywojennej Polski w kontekście środkowoeuropejskim

22 LISTOPADA 2022 / WTOREK

10:30–11:00 Rejestracja

11:00–11:30 **Otwarcie:** prof. ucz. Łukasz Niesiołowski-Spanò (Wydział Historii UW)

11:30–12:30 **W cieniu uniwersytetu. Społeczność żydowska wobec akademickiego antysemityzmu II RP**

Wykład: prof. Natalia Aleksion (University of Florida)

12:30–13:00 Przerwa kawowa

13:00–15:00 **Sesja 1. Nacjonalizm i uniwersytety – konteksty**

Moderacja:

prof. ucz. Piotr M. Majewski (Wydział Historii UW)

Referaty:

prof. IH PAN, Maciej Górny (Instytut Historii PAN) *Cuius regio eius religio. Nacjonalizm, państwo i naukowcy w międzywojennej Polsce*

prof. Ferenc Laczó (Maastricht University) *The “Positive Discrimination” of an Ethno-Religiously Defined Majority – and its Consequences. On Antisemitism and Exclusion at Hungarian Universities in Their International Contexts*

prof. Jurgita Verbickienė (Vilnius Universitetas) *Dealing with the past: Case of Vilnius University initiative “Grįžtanti atmintis - Recovering memory”*

15:00–16:00 **Obiad**

16.00-16.30 **Obowiązek pamięci. Przypadek Uniwersytetu Poznańskiego**

Wykład: JM Rektor UAM, prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

16:30–18:00 **Sesja 2. Antysemityzm – sieci, instytucje i praktyki środkowoeuropejskie**

Moderacja:

dr Łukasz Krzyżanowski (Wydział Historii UW)

Referaty:

dr Mariusz Kałczewiak (Wydział Historii UW) *Jewish Student Fraternities, Masculinity and Antisemitism, 1890s–1930s*

dr Raul Cârstocea (University of Leicester) *The Numbers Game: From Demographic Anxieties to Calls for Numerus Clausus in Interwar Romanian Universities*

dr Ágnes Kelemen (Akademie věd České republiky) *Peregrination: Escape or Resistance?*

23 LISTOPADA 2022 / ŚRODA

10:30–12:30 **Spacer po kampusie Uniwersytetu Warszawskiego śladami przemocy**
Prowadzenie: **dr Izabela Mrzygłód** (Instytut Sławistyki PAN)

12:30–13:00 **Przerwa kawowa**

13:00–15:00 **Sesja 3. Getto ławkowe i struktury wykluczenia w międzywojennej Polsce**

Moderacja:

prof. Natalia Aleksion (University of Florida)

Referaty:

prof. ucz. Maciej Michalski (Wydział Historii UAM) *Etniczna i religijna parcelacja przestrzeni Uniwersytetu Poznańskiego w drugiej połowie lat trzydziestych XX w.*
dr Izabela Mrzygłód (Instytut Sławistyki PAN) *Bratnia Przemoc. Sieci i transfery antysemityzmu pomiędzy ośrodkami akademickimi w II RP*

dr Natalia Judzińska (Instytut Sławistyki PAN) *„Nit gejn in geta”. Pierwszoosobowy protest wobec getta ławkowego w Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie*

dr Ewa Bukowska-Marczak (Instytut Historii PAN, Muzeum Narodowe w Lublinie) *Wykluczeni. Studenci żydowscy we Lwowie w listopadzie 1937 r.*

15:00–16:30 **Obiad**

16:30–18:00 **Debata**

Jak o nich pamiętać? Getta ławkowe na polskich uczelniach

Moderacja:

prof. ucz. Joanna Wawrzyniak (Wydział Socjologii UW)

Dyskutujący:

prof. ucz. Maciej Michalski (Wydział Historii UAM)

prof. ucz. Roma Sendyka (Wydział Polonistyki UJ)

prof. dr hab. Dariusz Stola (Instytut Studiów Politycznych PAN)

dr Karolina Szymaniak (Katedra Judaistyki UWr, Żydowski Instytut Historyczny)

Sebastian Słowiński (Studencki Komitet Antyfaszystowski)

ABSTRAKTY WYSTĄPIEŃ

PROF. IH PAN MACIEJ GÓRNY, INSTYTUT HISTORII PAN

Cuius regio eius religio.

Nacjonalizm, państwo i naukowcy w międzywojennej Polsce

O II Rzeczypospolitej mówi się niekiedy (Tomasz Zarycki, Maciej Janowski i in.) jako o państwie stworzonym i zdominowanym przez inteligencję. W moim referacie chciałbym przyjrzeć się konkretnym przejawom symbiozy grupy społecznej uczonych z ideą i praktyką państwowości polskiej na tle regionalnym. Postawy polskich naukowców i instytucji w czasie I wojny światowej i później pozwalają, jak sądzę, ocenić, na ile oni sami skłonni byli uważać się za akuszerów niepodległości. Czy idea służby, do której często się odwoływali, była równoznaczna z podporządkowaniem się polityce państwa polskiego? Jaką rolę odgrywał w tym środowisku nacjonalizm? Interesować mnie będą skutki tych przekonań dla niektórych pól działalności badawczej i organizacyjnej, zwłaszcza tych o największym ciężarze politycznym (jak np. pogranicze polsko-niemieckie). W końcowej części referatu zastanowię się nad trwałością postaw polskich uczonych po roku 1945.

PROF. FERENC LACZÓ, MAASTRICHT UNIVERSITY

The “Positive Discrimination” of an Ethno-Religiously Defined Majority – and its Consequences. On Antisemitism and Exclusion at Hungarian Universities in Their International Contexts

My presentation sets three main goals. First, I intend to introduce the evolving situation at Hungarian universities in the inter-war years, with a focus on the sources and consequences of antisemitic mobilization and legislation. Second, I wish to zoom in on the specific institutional settings and key priorities of Hungarian Jewish scholarly and intellectual life, not least under the worsening discrimination of the post-1938 years. Third, I shall suggest a number of arguments on how the case of Hungary, and more specifically the radical and violent history of antisemitism at Hungarian universities, may be placed in the broad international and global contexts of ethnoreligious discrimination and policies of segregation.

My main arguments will be that the Hungarian state was a pioneering one in legislating antisemitic policies and that the implementation of such discrimination

was both harsh, highly consequential and rather inconsistent in the inter-war years; that scholarly and intellectual exchanges within the institutions of the Hungarian Jewish community continued deep into the years of the Second World War with grave new dilemmas – to be explored in some detail – of how to relate to the Hungarian state; and, third, that the Hungarian Right instituted new policies which they framed as the positive discrimination of an ethno-religiously defined majority – a type of argumentation with significant impact in rightist circles in Hungary and across the globe then and also today.

PROF. JURGITA VERBICKIENĖ, VILNIUS UNIVERSITETAS

Dealing with the past: Case of Vilnius University initiative „Grįžtanti atmintis – Recovering memory”

A short letter from Israel was an impulse to understand the difficult past of Vilnius University during the Nazi and later Soviet occupations. The personal story of one Jewish student uncovered the history of the exclusion of students and professors from the university. Exclusions were based on origin (Jews and Poles during the Nazi occupation) or political attitudes or parents' and relatives' social background (Soviet occupation). In 2016 started on the historical research-based initiative “Grįžtanti atmintis - Recovering Memory” is one of the possible cases of how contemporary university deal with their past and uses past experiences for the education of current generations and shows due respect to students and staff expelled from the university for illegal collaboration with occupying regimes.

DR MARIUSZ KAŁCZEWIAK, WYDZIAŁ HISTORII UW

Jewish Student Fraternities, Masculinity and Antisemitism, 1890s–1930s

My paper examines Jewish male fraternities at the Jagiellonian University in Krakow between the 1890s and the 1930s. First, the study of the fraternity movement reveals how Polish-Catholic men were seeking to exclude Jewish men from the venues and mechanisms of confirming privileged masculinity. Second, for many Polish-Jewish men, their fraternity was a venue for raising a claim to masculine honor and status equal to these of their gentile fellow students. The fraternity movement, both non-Jewish and Jewish, expressed a misogynist vision

of male supremacy which to a great extent saw women as subordinated and distractive for the formation of elite masculinity that fraternities hoped to develop among its members. I start by discussing what Jewish fraternities conceptualized as normative masculinity. I analyze how fraternities established a system of collective education and tutelage was designed to make men out of its new members and instill the masculine values of obedience and discipline. Next, I look at homosocial sociability within the fraternities, or what Kraków's Bar Kochba fraternity saw as "brotherly binding." The last section offers a closer look at the mechanism of excluding Jews from the microcosm of fraternities and challenging their masculine aspirations.

DR RAUL CÂRSTOCEA, UNIVERSITY OF LEICESTER

The Numbers Game: From Demographic Anxieties to Calls for Numerus Clausus in Interwar Romanian Universities

My presentation will discuss the radicalisation and diversification of debates around anti-Jewish quotas in Romania during the first decade after the end of the First World War. It will focus primarily on calls for numerus clausus at Romanian universities, as the most prominent such manifestation, while arguing that these need to be viewed in light of their partial continuity with late nineteenth century antisemitic discourses engendered by specific demographic anxieties, as well as concerns about the social structure of Romanian society and its peripherality to hegemonic notions of a 'Western' modernity. These continuities were however inflected by the significant differences between the two contexts, starting from the boundaries of the Romanian state and its ethnic make-up to their constituting pre- and post-emancipatory settings, respectively. I argue that responses to these perceived 'problems' were from the outset developed not merely with a view to the specific situation prevailing at Romanian universities after the war, but also by factoring in an international context of which the antisemitic students were aware and which they invoked as 'proof' and legitimation of their own demands.

As such, arguments about the necessity of anti-Jewish quotas extensively referred to the 1920 numerus clausus legislation in Hungary and its impact on Romania, in the form of an alleged influx of Hungarian Jewish students, while also making reference to a developing global antisemitic imaginary, to which in turn Romanian antisemites sought to contribute. Thus, the point of reference was consistently not just national or even regional (examples of enrolment quotas at elite universities in the United States, such as Princeton, Harvard, and Yale were brought up), but truly international in scope. As the leaders of the antisemitic student movement of the

1920s came to form the backbone of Romania's interwar fascist movement, the 'Legion of the Archangel Michael', a numbers game that had started in the second half of the nineteenth century became ever more sophisticated by the 1930s, with breakdowns by profession, internal demographic dynamics pitching the countryside against urban centres, or a focus on specific settings (such as Faculties of Medicine). It had also become relatively obsolete, as the envisioned legionary solution was by this time no longer *numerus clausus* but rather a revolutionary transformation of the Romanian state and society along fascist lines. Importantly however, this transformation and overcoming of the numbers game had its roots squarely within it, and in the increasingly apocalyptic visions of a 'Great Replacement' of Romanians by Jews that antisemitic students had escalated in the 1920s. Eventually, these notions informed Romanian fascists' involvement in international(ising) antisemitism, envisioned as a response to what was perceived as a global threat.

DR ÁGNES KELEMEN, AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY

Peregrination: Escape or Resistance?

Limiting the access of Jews to universities and/or creating an antisemitic atmosphere in campuses was a transnationally widespread practice in interwar East Central Europe. Hungary was the only state, however, where this practice was enforced by legislation by the infamous “*numerus clausus*” law of 1920 which introduced a Jewish quota. The first part of the here proposed paper will present the practical consequences of this law, how it was executed by universities in Hungary. The second part will present a common reaction by Jewish youth: emigration for the sake of studies. Five to ten thousand Hungarian Jews enrolled in foreign universities (mainly in Austria, Czechoslovakia, Germany, Italy, France) during the 1920s and 1930s. In the beginning this was a spontaneous response by individuals, but Jewish communities quickly threw themselves into helping and encouraging it. Part of this work was to call for moral support for the “wandering students” by framing their emigration as exile and justify regular fundraising for their sake. On the level of individuals, studying abroad was an escape strategy. However, on the communal level it was turned into resistance because it worked towards the reproduction of Jewish intelligentsia.

PROF. UCZ. MACIEJ MICHALSKI, WYDZIAŁ HISTORII UAM

Etniczna i religijna parcelacja przestrzeni Uniwersytetu Poznańskiego w drugiej połowie lat trzydziestych XX w.

Opisany przez M. Foucaulta proces wytwarzania podmiotowości nowoczesnej jednostki opierał się między innymi na dyscyplinowaniu ciał poprzez operowanie przynależną im przestrzenią. Ujawnianie się władzy miało polegać na parcelacyjnym przyznawaniu miejsca i roli w społeczeństwie. Analogiczny zabieg, ale z odwrotnym wektorem działania – pozbawiającym podmiotowości – zastosowały władze polskich uniwersytetów i polscy studenci w drugiej połowie lat trzydziestych XX wieku, wskazując konkretne miejsca w salach wykładowych dla żydowskich koleżanek i kolegów. W Uniwersytecie Poznańskim proces ten miał nieco odmienny przebieg niż w pozostałych polskich szkołach wyższych, ale jego efekty były takie same. W prezentowanym tekście próbuję wpisać zabiegi związane z przestrzenną parcelacją budynków uniwersyteckich w głoszoną w okresie międzywojennym ideę czystości etnicznej i religijnej przestrzeni publicznej. Jej fazą wstępną było właśnie getto ławkowe, a dalszym etapem – uczelnie wolne od mniejszości. Odniesieniem historycznym będą wydarzenia na Uniwersytecie Poznańskim z przełomu 1935 i 1936 roku, kiedy żydowskie studentki i żydowscy studenci byli wyrzucani z sal wykładowych przez polskie koleżanki i polskich kolegów. Parcelacyjny charakter tych wydarzeń był na poznańskiej uczelni substytutem nieobecnego w niej getta ławkowego.

DR IZABELA MRZYGLÓD, INSTYTUT SŁAWISTYKI PAN

Bratnia Przemoc. Sieci i transfery antysemityzmu pomiędzy ośrodkami akademickimi w II RP

„Bratnie Pomoce”, czyli samopomocowe organizacje młodzieży akademickiej, stały się w okresie II RP formą szczególnej samo-organizacji młodego pokolenia polskiej inteligencji. Były one laboratoriami kształtowania wspólnoty narodowej w oparciu o kategorie etnicznego nacjonalizmu oraz wykluczenia studentów i studentek żydowskich ze społeczności uniwersyteckiej. Celem mojego referatu będzie zbadanie tych organizacji oraz ich ogólnopolskich i lokalnych central jako aktorów tworzących sieci transferu ideologii, symboli i antysemickich praktyk między ośrodkami akademickimi.

W oparciu o dokumenty, ulotki i publikacje poszczególnych Bratnich Pomocy, Centrali Akademickiej BP w Warszawie oraz Ogólnopolskiego Związku Bratnich Pomocy, znajdujące się w archiwach uniwersyteckich, oraz na podstawie prasy akademickiej odpowiem na pytania: Jak tworzyły się sieci kontaktów pomiędzy ośrodkami akademickimi i jakie środowiska odgrywały w nich wiodącą rolę? W jakie relacje struktury bratniackie wchodziły z partiami oraz innymi organizacjami politycznymi (takimi jak Młodzież Wszechpolska czy Sekcja Młodych Obozu Wielkiej Polski)? Jak przebiegał proces komunikacji i przepływu zasobów, także finansowych, pomiędzy nimi? Pod tym kątem przedstawię m.in. procesy proliferacji kultu nacjonalistycznych „męczenników” studenckich czy przenoszenia retoryki „obrony Kresów” na tereny Polski centralnej. Pozwoli to rzucić nowe światło na praktyki i polityki młodego pokolenia polskiej inteligencji oraz na społeczne, kulturowe i polityczne sieci relacji i powiązań.

DR NATALIA JUDZIŃSKA, INSTYTUT SŁAWISTYKI PAN

„Nit gejn in geta”. Pierwszoosobowy protest wobec getta ławkowego w Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie

Kiedy współcześnie mówi się i myśli o protestach przeciwko gettu ławkowemu, za ich głównych aktorów uważa się nieżydowską kadrę akademicką lub nieżydowskie studentki i studentów, którzy wraz z Żydówkami i Żydami stali między ławkami. Tymczasem protesty te ani nie były reprezentatywną formą sprzeciwu, ani tym bardziej jedyną. Podstawowy głos stanowił bowiem ten pierwszoosobowy, który wyrażany był w różny sposób, w różnych przestrzeniach i przez różne osoby. W wileńskich pozostałościach po zbiorach JIWO zachowało się kilkanaście wycinków prasowych poświęconych zarówno strajkowi generalnemu społeczności żydowskiej przeciw tzw. „zarządzeniom po-rządkowym”, jak również próbom powstrzymania wprowadzania gett w kolejnych uczelniach. Prasa żydowska bowiem, w przeciwieństwie do nieżydowskiej obszernie relacjonowała te sprawy, poświęcając sytuacji w uczelniach pierwsze strony. Istotnym elementem sprzeciwu był również ten indywidualny, mający miejsce w salach wykładowych. W swoim wystąpieniu postaram się nie tylko przywołać te akty niezgody, co dokonać wstępnej analizy protestów wyrażonych w pierwszej osobie (czyli w swojej własnej sprawie – w odróżnieniu od tych sojusznicznych) podejmowanych wobec wprowadzania gett ławkowych. W centrum swojego zainteresowania umieszczę Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie, lecz analizę osadzę w kontekście ogólnopolskim.

DR EWA BUKOWSKA-MARCZAK, INSTYTUT HISTORII PAN

Wykluczeni. Studenci żydowscy we Lwowie w listopadzie 1937 r.

Na przełomie października i listopada 1937 r. na lwowskich wyższych uczelniach doszło do zaostrzenia relacji pomiędzy młodzieżą polską (głównie o poglądach nacjonalistycznych) a żydowską. Już w połowie września 1937 r. Starostwo Grodzkie otrzymało sygnały o możliwości zorganizowania przez bojówki nacjonalistyczne ataków na Żydów zapisujących się na studia. W czasie inauguracji nowego roku akademickiego grupa studentów rozrzuciła w auli ulotki z żądaniem wyznaczenia osobnych miejsc dla studentów żydowskich, dochodziło również do serii pobić i ekscesów o charakterze antysemitycznym. W wyniku pogarszającej się sytuacji rektor Stanisław Kulczyński nakazał przeprowadzenie ankiety dotyczącej wyboru miejsc na salach wykładowych, ale tekst ankiety wzbudził duże kontrowersje zarówno wśród samych Żydów, jak i w organizacjach skupiających również Polaków (m.in. socjalistów i demokratów). Wkrótce zorganizowano kampanię „dni bez Żydów”. Celem ataków antysemitycznych było faktyczne wykluczenie młodzieży żydowskiej ze społeczności akademickiej i uniemożliwienie jej podejmowania studiów na uczelniach wyższych. W referacie chciałabym zastanowić się nad pojęciem wykluczenia w odniesieniu do wydarzeń, do których doszło na Uniwersytecie Jana Kazimierza w listopadzie 1937 r.

DEBATA

Jak o nich pamiętać? Getta ławkowe na polskich uczelniach

Jesienią 1937 roku zarządzenie ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego pozwoliło rektorom polskich uczelni na wyznaczenie studentom żydowskim specjalnych miejsc w salach wykładowych. Część elit akademickich uległa w ten sposób żądaniom nacjonalistycznych organizacji młodzieżowych – zdecydowały się na instytucjonalizację antysemityzmu, dążąc - jak twierdzono - do uspokojenia sytuacji na uczelniach. Skutek był odwrotny, przemoc i hasła rasistowskie, jak żądania „dni bez Żydów”, stały się zjawiskami powszechnymi, a na mocy postanowień i legalnymi. Getta ławkowe to wyraźny symbol, ale nie

jedyny przejaw uprzedzeń i konformizmu profesury oraz sankcjonowanego przez polskie państwo rasizmu w akademii w latach trzydziestych. Towarzyszyły mu *numerus clausus*, brak zgody na obecność Żydów w wielu stowarzyszeniach, oraz postulowany przez kręgi studenckie, a wprowadzony w nielicznych uczelniach *numerus nullus*, czyli nieprzyjmowanie żydowskich studentów i studentek w mury akademii. Wiedza o tych zjawiskach jest dzisiaj powierzchowna nawet w środowiskach akademickich. Podczas debaty będziemy rozmawiać o tym, co wiemy na temat ówczesnej segregacji studentów, a przede wszystkim o tym, czy, dlaczego i jak powinniśmy przypominać o międzywojennym antysemityzmie na polskich uczelniach we współczesnej przestrzeni publicznej.

W październiku 2022 r. minęło 85 lat od momentu, gdy rektorzy uczelni warszawskich z poparciem senatów akademickich wprowadzili wymierzone w młodzież żydowską „zarządzenie o porządku zajmowania miejsc”, czyli getto ławkowe. Polegało ono na etnoreligijnej segregacji w salach wykładowych. W zależności od ośrodka uniwersyteckiego studentom i studentkom Żydom wyznaczano konkretne miejsca, które wolno im było zajmować podczas zajęć. Rok akademicki 1937/1938 był zatem pierwszym, któremu towarzyszył oficjalny i odgórny antysemityzm na uczelniach wyższych międzywojennej Polski.

Grunt pod dyskryminujące przepisy przygotowała długoletnia kampania organizacji skrajnie prawicowych, takich jak Młodzież Wszechpolska, Obóz Wielkiej Polski czy Obóz Narodowo-Radykalny. Getto ławkowe było jednym z wielu zgłaszanych przez nie postulatów antysemickich, obok *numerus clausus*, „paragrafu aryjskiego” czy *numerus nullus*. Zaaprobowanie go przez władze akademickie nie spacyfikowało przemocy nacjonalistycznych studentów wobec ich żydowskich koleżanek i kolegów, a jedynie ją wzmocniło. Uczelnie polskie nie były zresztą wyjątkiem. Radykalny nacjonalizm oraz różne strategie wykluczenia, zarówno te odgórne, jak i oddolne, zdominowały bowiem wówczas szkolnictwo wyższe w Europie okresu międzywojennego.

W kolejną rocznicę wprowadzenia getta ławkowego Wydział Historii UW organizuje konferencję naukową prezentującą najnowsze badania wokół antysemityzmu na międzywojennych uniwersytetach w Polsce i Europie Środkowej. Jest to jednocześnie okazja do szerszej debaty o trudnej przeszłości i do upamiętnienia ofiar getta ławkowego, co kilka lat temu zainicjowali studenci i studentki UW. Zaangażowanie w kształtowanie kultury pamięci Uniwersytetu Warszawskiego łączy się ściśle z naukową i edukacyjną misją uczelni oraz powinno stanowić istotny punkt programu nauczania i stać się miejscem pogłębionej krytycznej refleksji nad historią UW. Dlatego też inicjatywa ta obejmuje zarówno działania na polu badań naukowych, jak i działania popularyzujące wiedzę o tych wydarzeniach wśród studentów i studentek.

Finansowanie: Rektor UW, Wydział Historii UW, IDUB.

Konferencja została zorganizowana przez Wydział Historii UW we współpracy merytorycznej z Instytutem Slawistyki PAN.

Organizacja merytoryczna: dr Izabela Mrzygłód (inicjatywa i opieka merytoryczna), dr Natalia Judzińska (opieka merytoryczna i koordynacja), dr hab. Piotr M. Majewski, prof. ucz. oraz dr hab. Joanna Wawrzyniak.

Współpraca (w kolejności alfabetycznej): mgr Grzegorz Bryl, Anna Darewska, Zofia Gałązka, Irena Gostkiewicz, mgr Agata Ignatowicz-Bocian, dr Mariusz Kałczewiak, dr hab. Dobrochna Kałwa, prof. ucz., dr Natalija Khomenko, Marta Kops, mgr Hubert Korzeniowski, mgr Monika Lewicka-Kielczyk, mgr Amel Mana, Rut Panek, mgr Marta Pawlińska, mgr Katarzyna Szarla, mgr Paweł Szczepura, Jakub Szewczyk, dr Agata Tumiłowicz, Marianna Zakrzewska.